

Gidiyorum Artık

– cumali-aktas · 13 Şubat 2010

:: Gidiyorum artık::

Gidiyorum artık...

Acaba onca dert çeken,
Bu nacizane vücudumu
Toprağa kim teslim edecek?
Belki ardımda bir damla
Göz yaşı dökülmeyecek ama,
Beni anlayan okurlarım olacak...

Gidiyorum artık...

Hayallerim vardı
Binbir çocuğu sevindirecek,
Analar ve yoksullar güldürecek.

Gidiyorum artık...

Ölüme nişalı bir meçhulüm.
Sınıf nezdinde
Anlatamadığım duygularımı,
Sürterken dilim erkanlı ortamlarda,
Beni anlayıp kabul eden kara toprak oldu...

Gidiyorum artık...

Hayat elini çekti benden
Son olarak mısralarımı sevdim
Ve kendimi olara açtım.
Dikerlerken musalla taşını mezarıma
Arkamdan ağlayan mısralarım olacak.

Gidiyorum artık...

Yaslarken sırtımı teneşir taşına,
İliklerime kadar üşümeği istedim,
Ve vuslat zamanında,
Figanlar yaktım boşa geçen onca yaşıma.

Gidiyorum artık...

Beyazlara bürümüş bedenim,
Bomboş göçen müteessir elim,
Bükülmeye nasip olmayan benliğim ile
Bembeyaz buhranlara doğru,
Asıldı küreklere mecalsiz kollarım.

Gidiyorum artık...

Hayata dair son çırpınışlarım,
Yalnız ve mütefekkir vücudum per perişan
Kelimeler ve çırpınışlar kifayetsiz,
AKTAŞ cumali ise yoksul ve kimsesiz...